

GREETING: Ferenc Molnar, in reminiscing of his native Budapest, tells of his countrymen, Alexander Ince, the recent publisher of Stage Magazine, and Imre Roboz. Both these men vied for the honor of being known as Budapest's most cordial welcomers-to-distinguished-people. . . .

LYONS

and weeping.

When Adolph Zukor visited Budapest, he notified them that he was planning to visit his mother's grave. Both Ince and Roboz immediately offered the use of their respective cars, for the trip—for this was an opportunity to cement relations not only with an important Hollywood producer, but also one who remembered kind deeds. . . . Zukor told Ince: "I'll use your car." But Ince's triumph was short-lived; for when they arrived at Mrs. Zukor's grave, they found Roboz already there, wearing mourning clothes—

Molnár

Ferenc esete eklatáns példa, hogy milyen nagy író és milyen nagy ember. Mikor először jött Amerikába — írja nemrég megjelent "Companion in Exile" című könyvében — Széchenyi követ elvitte kihallgatásra Coolidge elnökhöz. Molnár akkor aratta nagyszerű sikereit a Broadwayn, ahol a Liliomot és a Swant játszották. Angolul nem tudott és a követ volt a tolmács. Coolidge azt kérdezte, milyen a gazdasági élet Magyarországon. Molnár megrémült. Magyarország akkor a depresszió legalsó fokán vergődött. Nehezen folyt a beszélgetés, melynek végétével Coolidge gréf Szécsenyitől megkérdezte: "Legyen oly jó és kérdezze meg Mr. Molnártól, mi a foglalkozása?" Molnár nagy ember volt már akkor is, de elképzelhető mennyire kicsinek érezte mag-

